

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- เสนาะ อุณาภูล. คณกัมขงานจุดขึ้นของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 พฤษภาคม 2526. กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- โชสิต บั้น เปี่ยมรัษฎ์ และ ผาสุก พงษ์ไพจิตร. แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการจ้าง
งาน พฤษภาคม 2526. กรุงเทพมหานคร : คณะอนุกรรมการแผนพัฒนาการและจัดงาน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เสนาะ อุณาภูล. การประมาณกำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน และความต้องการกำลังคน
ในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2526). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการ
การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ข้อมูลสถิติด้านแรงงาน การมีงานทำ เงินเดือน และค่าจ้าง มิถุนายน 2526.
กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวางแผนค่าจ้างและการมีงานทำ กองวางแผนประชากรและ
กำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ข้อมูลสถิติด้านแรงงาน การมีงานทำ เงินเดือน และค่าจ้าง สิงหาคม 2527.
กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวางแผนค่าจ้างและการมีงานทำ กองวางแผนประชากรและ
กำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ข้อมูลสถิติเพื่อการวางแผนด้านกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน ปี 2513-
2523 มีนาคม 2525. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายประเมินกำลังคน กองวางแผนประชากร
และกำลังคนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำ 2519. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน
กรมแรงงาน.
- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำปี 2520. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน
กรมแรงงาน.
- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำปี 2521. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน
กรมแรงงาน.
- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำปี 2522/2523. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และ
วางแผน กรมแรงงาน.

- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำปี 2524/2525. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน กรมแรงงาน.
- ข้อมูลสถิติ แรงงานประจำปี 2526. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน กรมแรงงาน.
- รายงานผลการสำรวจการหางานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง พ.ศ. 2524 จากผู้สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2522-2523. : กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- รายงานผลการสัมมนาวิชาการระดับชาติ ทิศทาง และนโยบายการจ้างงานทำ 3-5 มิถุนายน 2526. : กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับกรมแรงงาน และ ILO-ARTER
- รายงานผลการสัมมนาวิชาการระดับชาติ ผลการวิเคราะห์งานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานทำ 3-5 มิถุนายน 2526. : กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับกรมแรงงาน และ ILO-ARTER.
- รายงานผลการสัมมนาวิชาการระดับชาติ ผลการวิเคราะห์งานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานทำ 3-5 มิถุนายน 2526. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับ กรมแรงงาน และ ILO-ARTER.
- แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2520-2524. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- รายงานสรุปการประมวลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปี 2517. กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปี 2518. กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปี 2519. กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปี 2520. กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.

- รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการทำงานหนักของบัณฑิต รุ่นปี 2521.
กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการทำงานหนักของบัณฑิต รุ่นปี 2523.
กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย.
- กฎหมาย คำสั่ง ระเบียบ และแนวแนวทางในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการหางาย
ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521. กรุงเทพมหานคร : กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน
- รายชื่อสถานประกอบการที่มีคนต่างด้าวทำงาน แยกประเภทของกิจการ. กรุงเทพมหานคร :
กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน.

วิจิตรรา พรหมพันธุ์ รวมกฎหมายแรงงาน 2526. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ และวางแผน
งาน กรมแรงงาน

ประดิษฐ์ ชาสัมบัติ. ลักษณะปัญหา และแนวนโยบายการมีงานทำ. กรุงเทพมหานคร : คณะอนุกรรม
การแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการจ้างงาน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ.

วิรพงษ์ เถลิ้มจิระรัตน์. การบริหารงานแบบญี่ปุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
พิมพ์อิม เมจ (เม.ย.2526)

สมยศ นาวิการ การบริหารระดับหัวหน้างานและผู้จัดการแผนก. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานพิมพ์อักษรวิทยา (2524).

บทความ

ทองใบ ทองเปาว์. "สิทธิมนุษยชนกับคนต่างด้าวในประเทศไทย" วารสารคณะกรรมการแห่ง
ชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ (6 พฤศจิกายน- 2 ธันวาคม 2526) : 27-33.

ชัยยุทธ คำคุณ "การลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทยบางประเด็นที่น่าสนใจ" วิเคราะห์ข่าวเศรษฐกิจ
(2 กันยายน - 2 ตุลาคม 2526). ฉบับที่ 41 ปีที่ 1

วิเคราะห์ข่าวเศรษฐกิจ "การว่างงานในระดับอุดมศึกษาและความไม่สอดคล้องของนโยบายกับ
ตลาดแรงงาน" วิเคราะห์ข่าวเศรษฐกิจ (8-15 พฤษภาคม 2527) ฉบับที่ 77 ปีที่ 2

เศรษฐกิจและสังคม. "แนวทางแก้ปัญหาการว่างงาน" วารสารเศรษฐกิจและสังคม (พฤษภาคม-
มิถุนายน) 25-31.

สุจินต์ ชัยมงคล. "คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจโฆษณาในประเทศไทยได้หรือไม่" วารสารคู่แข่ง
(มีนาคม 2526) : 63-65.

จิตวิณี พลอยสังแสง, "การส่งเสริมการลงทุนของประเทศ" สรุปข่าวเศรษฐกิจ ธนาคารทหารไทย

(16 พฤษภาคม 2524) : 16-31.

เศรษฐกิจ "ส่งเสริมการลงทุนคุ้มครองการหนีภาษี พิทักษ์การฉ้อฉลคอมพิวเตอร์" วารสารเศรษฐกิจ

(29 กรกฎาคม 2523) : 17-21.

สรพล สมรรถกร, พันตรี, "ปัญหาการลงทุนในประเทศไทย" นิตยสารอุตสาหกรรม (มกราคม-

มีนาคม 2520) : 63-87.

ดอกเบ็ญ "สถาปนิกต่างด้าวกับกฎหมายไทย" วารสารดอกเบ็ญ (พฤศจิกายน 2527) :

117-119.

อุดม เกิดพิบูลย์, ผศ.ดร. "การลงทุนจากต่างประเทศ การถ่ายเทวิทยากร และการจ้างงาน"

วารสารกนก (มีนาคม-เมษายน 2520) : 17-27.

แรงงานสัมพันธ์, "งานคนต่างด้าว", วารสารแรงงานสัมพันธ์ (พฤษภาคม-มิถุนายน 2525) :

61-66.

ชวลิต หงสกุล, "ใบผ่านภาษีอากร" วารสารสรรพากรศาสตร์ (กรกฎาคม-สิงหาคม 2523) :

51-57.

ทิศ กาญจนหิพพะ, พ.ด.อ. "การเข้าเมืองของคนต่างด้าว" วารสารยาสูบ (กันยายน-ตุลาคม

2523) : 15-21.

แรงงานสัมพันธ์, "สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521"

วารสารแรงงานสัมพันธ์ ฉบับพิเศษ (พฤษภาคม 2522) : 20-23.

พ. เกียรติศักดิ์ "ความช่วยเหลือจากประเทศญี่ปุ่น เลิกสิ้นต่อไปดีกว่า" วารสารธุรกิจการค้า

(กุมภาพันธ์ 2525) : 8-9.

เสนาะ อุณาตุล, "คนกับงานจุดยืนแผนพัฒนา ฉบับที่ 6" วารสารเศรษฐกิจและสังคม

(พฤศจิกายน-ธันวาคม 2526) : 1-8.

_____. "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520" ราชกิจจานุเบกษา 98 ตอนที่ 38

(4 พฤษภาคม 2520).

_____. "ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 พ.ศ. 2515" ราชกิจจานุเบกษา 98

ตอนที่ 180. (25 พฤศจิกายน 2525).

_____. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 พ.ศ. 2515" ราชกิจจานุเบกษา 89

ตอนที่ 190. (13 ธันวาคม 2515) .

..... "วิธีการเก็บค่าธรรมเนียมในการทำงานของคนต่างด้าว 2527" ราชกิจจานุเบกษา 101
 ตอนที่ 194 (27 ธันวาคม 2527) : 37.

เอกสารอื่น ๆ

แรงงาน , กรม "หน้าที่และความรับผิดชอบของกองงานคนต่างด้าว" กรุงเทพมหานคร :
 กองงานคนต่างด้าว , กรมแรงงาน .

แรงงาน ; กรม "รายงานการประชุมการพิจารณาบททวนพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว
 พ.ศ. 2521. ครั้งที่ 7/2527 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 2527, ครั้งที่ 8/2527
 วันศุกร์ที่ 25 พฤษภาคม 2527 , ครั้งที่ 9/2527 วันพฤหัสบดีที่ 14 มิถุนายน 2527 .
 ครั้งที่ 11/2527 วันพฤหัสบดีที่ 26 กรกฎาคม 2527 , ครั้งที่ 12/2527 วันพฤหัสบดีที่
 30 สิงหาคม 2527, ครั้งที่ 13/2527 วันศุกร์ที่ 7 กันยายน 2527 , ครั้งที่ 14/2527
 วันพฤหัสบดีที่ 27 กันยายน 2527, ครั้งที่ 16/2527 วันอังคารที่ 6 พฤศจิกายน 2527
 ครั้งที่ 17/2527 วันพฤหัสบดีที่ 27 ธันวาคม 2527" กรุงเทพมหานคร : กองงาน
 คนต่างด้าว , กรมแรงงาน

การส่งเสริมการลงทุน , สำนักงานคณะกรรมการ. "หลักเกณฑ์การอนุมัติการลงทุน"
 กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวางแผน และประสานงาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
 การลงทุน , สำนักงานคณะกรรมการ.

สัมภาษณ์

ประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์ ผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน สัมภาษณ์, 8 เมษายน
 2528.

ฐาปนุตร์ ชมเสรี รองผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน สัมภาษณ์, 8 เมษายน
 2528

สุชาติ สนามชวด เจ้าหน้าที่ฝ่ายวางแผน และประสานงาน กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน
 สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2528.

นพดล รอดเรืองเดช เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิจารณาการอนุญาต กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน สัมภาษณ์,
 8 เมษายน 2528.

ภาษาอังกฤษ

KOONTZ HAROLD , O DONNELL CYRILL AND WITHRICH HEING. MANAGEMENT
SEVENTH EDITION. TOKYO : KOSAIDO. PRINTING CO.,LTD 1980.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

* "คนต่างด้าว"	หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
"คนต่างด้าวที่ เข้ามาประกอบอาชีพ" หรือ "คนงานต่างด้าว"	หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่ง ไม่มีสัญชาติไทย และมีความประสงค์ที่จะทำงานหรือประกอบอาชีพหรือ เข้ามาลงทุนในประเทศไทยโดยได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพจากกองงานคนต่างด้าว
"คนงานไทย"	หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติไทยและมีความประสงค์จะทำงานหรือประกอบอาชีพ
* "ทำงาน"	หมายถึง ใบอนุญาตการทำงานโดยใช้กำลังกายหรือด้วยความรู้
* "ผู้รับใบอนุญาต"	หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานได้
* "คณะกรรมการ"	หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว
* "เจ้าพนักงาน"	หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521
* "นายทะเบียน"	หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ เป็นนายทะเบียนการทำงานของคนต่างด้าว
* "อธิบดี"	หมายถึง อธิบดีกรมแรงงาน
* "รัฐมนตรี"	หมายถึง รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521
* "ธุรกิจ"	หมายถึง การประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม หรือพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอย่าง เป็นการค้า
"การว่างงาน"	หมายถึง การที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ หรือทำงานทำไม่ได้ หรือสมัครงานแล้วกำลังรอการ เรียกตัว เข้ามาทำงาน

* : "พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521" ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ 95

ภาคผนวก ก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.1 จำนวนคนต่างด้าวที่ยื่นขออนุญาตประกอบอาชีพทั่วประเทศ จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 จำแนกตามอาชีพประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และผู้- ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0.68	81	1.7	24	0.5	33	0.8	-	-	-	-	-	-	-	-	3	0.2
นักวิศวกรและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง	7.59	517	10.5	484	10.8	508	12.8	-	-	-	-	46	1.3	10	0.5	5	0.3
เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและ- วิศวกร เครื่องบิน	0.89	11	0.2	38	0.9	54	1.3	-	-	-	-	28	0.8	26	1.2	26	1.7
แพทย์ เภสัชกร พยาบาล และ- ผู้ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง	0.23	9	0.2	8	0.2	17	0.4	-	-	-	-	8	0.2	3	0.1	3	0.2
นักสถิติ นักวิเคราะห์ระบบงานและ- นักวิชาการที่เกี่ยวข้อง	0.46	34	0.7	10	0.2	14	0.3	-	-	-	-	18	0.5	8	0.3	12	0.6
นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี	0.09	1	-	13	0.3	5	0.1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ครู อาจารย์	3.80	203	4.1	155	3.4	177	4.4	-	-	-	-	149	4.1	43	2.1	58	3.8
ผู้ปฏิบัติทางศาสนา	6.36	198	4	225	5	230	5.7	-	-	-	-	382	9.9	192	9.2	109	7.2
นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และ- นักเขียนที่เกี่ยวข้อง	1.98	66	1.4	69	1.5	71	1.8	-	-	-	-	126	3.4	59	2.8	19	1.3

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักออกแบบพานิชยกรรม อุตสาหกรรม-																	
นักเขียนโฆษณา	0.43	-	-	55	1.2	32	0.8	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.1
นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง	18.23	593	1.2	582	1.3	419	10.4	-	-	-	-	730	19.9	872	41.5	578	38.5
นักกีฬาอาชีพ และผู้ปฏิบัติการที่-																	
เกี่ยวข้อง	0.16	16	0.3	1	-	3	0.1	-	-	-	-	14	0.4	-	-	-	-
พนักงานแปลล่าม และเจ้าหน้าที่-																	
ประชาสัมพันธ์	0.55	27	0.6	19	0.4	23	0.6	-	-	-	-	18	0.5	11	0.5	16	1.1
ผู้ปฏิบัติงานบริการ และงานจัดการ	33.74	1,073	21.8	1,443	32.1	1,428	35.6	-	-	-	-	1,843	50.3	708	53.7	489	32.6
ผู้ชำนาญต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญ	5.29	591	12	316	7	188	4.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา	2.55	218	4.4	185	4.1	124	3.1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผู้จัดการค้าส่งและค้าปลีก	2.90	437	8.8	108	2.4	21	0.5	-	-	-	-	29	0.8	-	-	4	0.3
ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการ -																	
ทางการค้าส่งและค้าปลีก	0.14	20	0.4	16	0.3	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.1
ผู้ควบคุมการจัดซื้อ	0.08	1	-	8	0.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	0.5

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการควบคุมดูแล และบริการขาย- อาหาร และที่พัก	1.23	118	2.4	55	1.2	41	1	-	-	-	-	18	0.5	11	0.5	12	0.8
ผู้ปรุงอาหาร และผู้ปฏิบัติการที่- เกี่ยวข้อง	1.36	94	1.9	58	1.3	49	1.2	-	-	-	-	47	1.3	18	0.9	16	1.1
พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน	0.05	-	-	2	-	2	-	-	-	-	-	4	0.1	-	-	3	0.2
ผู้แนะนำความงาม และผู้ปฏิบัติการ- ที่เกี่ยวข้อง	0.62	10	0.2	19	0.4	1	-	-	-	-	-	28	0.8	32	1.5	38	2.5
ยาม และพนักงานรักษาความปลอดภัย	0.59	15	0.3	13	0.3	26	0.6	-	-	-	-	54	1.5	7	0.3	6	0.4
ผู้จัดการและดูแลฟาร์ม	0.04	4	0.1	-	-	2	-	-	-	-	-	2	0.1	-	-	-	-
ผู้ควบคุมการผลิต และหัวหน้างาน	3.12	227	4.6	228	5.1	153	3.8	-	-	-	-	8	0.2	22	1.1	7	0.5
ผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ช่างสำรวจน้ำมัน- และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0.55	58	1.2	8	0.2	47	1.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ช่างปรับ ติดตั้ง และซ่อมเครื่องจักร	1.65	16	0.3	77	1.7	124	3.1	-	-	-	-	55	1.6	23	1.1	47	3.1

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่างปรับไฟฟ้า และผู้ปฏิบัติงานไฟฟ้า - และอี เลกทรอนิกส์	0.84	14	0.3	50	1.1	38	0.9	-	-	-	-	16	0.4	23	1.1	33	2.2
ช่างต่าง ๆ	0.81	23	0.4	60	1.3	73	1.8	-	-	-	-	5	0.1	3	0.1	3	0.2
อื่น ๆ	3.00	200	5.3	173	3.9	101	2.5	-	-	-	-	51	1.4	31	1.5	5	0.3
รวม	100	4,932	100	4,501	100	4,007	100	-	-	-	-	3,659	100	2,100	100	1,501	100

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการ และแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2519 จะเห็นได้ว่าอาชีพ นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง ขอมามากที่สุด จำนวน 578 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 489 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 รองลงมาอาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 อาชีพช่างปรับ คิดตั้ง และซ่อมเครื่องจักร จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 นอกนั้นเป็นอาชีพที่มีอัตราร้อยละต่ำกว่าร้อยละ 3 จะเห็นได้ว่าแต่ละอาชีพที่ขออนุญาตมาใน พ.ศ. 2519 นั้นยังมีสัดส่วนร้อยละและจำนวนยังไม่มากนัก มีมากที่สุดก็เพียง 2 อาชีพเท่านั้น เมื่อพิจารณาเป็นร้อยละแล้วจะมากกว่าอาชีพอื่นหลายเท่าตัว

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2520 อาชีพที่มีผู้ขอเข้ามามากที่สุด คืออาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 872 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมาอาชีพผู้บริหาร จำนวน 708 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนาจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 รองลงมาอาชีพนักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 รองลงมา อาชีพครู อาจารย์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 นอกนั้นเป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ลงมา จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละจะใกล้เคียงกับ พ.ศ. 2519 ซึ่งผู้ขอเข้ามามากที่สุด คือ อาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง และอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ เท่านั้นที่มีจำนวนมาก

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2521 อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหาร และงานจัดการมีมากที่สุด จำนวน 1,843 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 และเป็นอาชีพที่ขอเข้ามา มากกว่าอาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง มีจำนวนถึง 730 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ซึ่งเป็นอาชีพที่ขอเข้ามา มากที่สุดในปี พ.ศ. 2519 และ 2520 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 รองลงมา อาชีพครู อาจารย์ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 นอกนั้นเป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 1.5 ลงมา จะเห็นได้ว่าอาชีพที่ขอเข้ามา มากที่สุดนั้นจะใกล้เคียงกับ พ.ศ. 2519 และ 2520 จะต่างกัน คือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ เปลี่ยนมาขึ้น เป็นอันดับแรก และมีอัตราร้อยละมากกว่าเดิม

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตเข้ามาประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2522 และ 2523 ไม่มีสถิติและข้อมูล เนื่องจากจากกองงานคนต่างด้าว แผนกสถิติไม่ได้จัดรวบรวมข้อมูลขึ้นมาเสนอ ค่อสถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน จึงไม่สามารถนำข้อมูลมาเสนอได้

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2524 อาชีพที่ขอมากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 1,428 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 ซึ่งเมื่อดูอัตรา ร้อยละแล้วจะลดลงจาก พ.ศ. 2521 รองลงมาอาชีพนักวิศวกรรมและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 508 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 จะเห็นว่าอาชีพนี้เข้ามามากกว่าทุกปี รองลงมาอาชีพ นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 419 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติ ทางศาสนา จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 รองลงมาอาชีพผู้ชำนาญต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญ ชาย จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 นอกนั้น เป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ลงมา และแต่ละอาชีพก็มีจำนวนมาก ขึ้นกว่าช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2519-2521

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2525 อาชีพที่ขอมามากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 1,443 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมา อาชีพนักดนตรี นักร้องและนักแสดง จำนวน 582 คน คิดเป็นร้อยละ 13 รองลงมาอาชีพนักวิศวกรรม และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 484 คน คิดเป็นร้อยละ 13 รองลงมา อาชีพนักวิศวกรรม และ นักวิชาการที่เกี่ยวข้องจำนวน 484 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 รองลงมาอาชีพผู้ชำนาญต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ซึ่งเป็นอาชีพที่กำลังจะเข้ามาขออนุญาตมาก ขึ้น รองลงมาอาชีพผู้ควบคุมงานผลิต และหัวหน้างานจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 รอง ลงมา อาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 5 เป็นอาชีพที่กำลังลดลง นอก นั้น เป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ลงมา ซึ่งเมื่อดูจากจำนวนและอัตราร้อยละแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราร้อยละของแต่ละอาชีพนั้นจะมีอัตราส่วนแบ่งมากขึ้น และเริ่มมีอาชีพใหม่ขออนุญาตเข้ามา มากขึ้น

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2526 อาชีพที่ขอเข้ามามาก ที่สุด คือ อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 1,073 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ซึ่งมีจำนวนและร้อยละน้อยกว่าปี พ.ศ. 2525 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 593 คน คิดเป็นร้อยละ 12 รองลงมาอาชีพนักวิศวกรรม และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องจำนวน 517 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาอาชีพผู้จัดการค้าส่งและค้าปลีก จำนวน 437 คน คิด เป็นร้อยละ 8.8 ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละของอาชีพนี้มีมากขึ้นกว่าปีก่อน รองลงมาอาชีพ ผู้ควบคุมการผลิตและหัวหน้างาน จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 รองลงมา อาชีพผู้ให้ คำแนะนำปรึกษา จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 นอกนั้น เป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 4.1

ลงมา ซึ่ง เมื่อดูจากจำนวนและอัตราร้อยละ แล้วจะเห็นว่าบางอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงมาก เช่น อาชีพครู อาจารย์ และอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา ได้ลดจำนวนลงจากปีก่อน บางอาชีพที่มีจำนวนและอัตราร้อยละเพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่มากนัก ซึ่งสัดส่วนใกล้เคียงกับ พ.ศ. 2525

สรุปได้ว่าอาชีพที่ขอยอนุญาติเข้ามาในช่วง พ.ศ. 2519-2521 มีสัดส่วนที่แตกต่างกันมาก และอาชีพที่ขอ เข้ามาก็ไม่มาก แต่พอ พ.ศ. 2524-2526 มีอาชีพที่ขอ เข้ามามีอัตรา ร้อยละและจำนวนเพิ่มขึ้นมามาก เช่น อาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง และอาชีพ ผู้ชำนาญ และผู้เชี่ยวชาญ อาชีพผู้ควบคุมการผลิต และหัวหน้างาน อาชีพผู้จัดการค้าส่ง และ ค้าปลีก เป็นต้น บางอาชีพที่มีอัตราร้อยละและจำนวนลดลงไป เช่น อาชีพ ครู อาจารย์ และ อาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.2 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพทั่วประเทศ จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 จำแนกตามอาชีพ ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และ- ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง	0.67	81	1.7	5	0.1	28	0.7	24	0.7	44	0.9	2	0.1	1	-	3	0.2
นักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง	7.49	492	10.4	558	13.1	565	14.0	301	8.2	123	2.5	25	0.8	32	1.6	4	0.3
เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน และ- วิศวกรเครื่องบิน	0.59	11	0.2	30	0.7	43	1.1	3	0.1	2	-	31	1	20	1	19	1.4
แพทย์ เภสัชกร พยาบาล และผู้- ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง	0.35	3	0.2	9	0.2	19	0.5	9	0.2	38	0.8	6	0.2	3	0.2	4	0.3
นักสถิติ นักวิเคราะห์ผลงาน และ- นักวิชาการที่เกี่ยวข้อง	0.78	34	0.7	22	0.5	12	0.3	55	1.5	66	1.4	9	0.3	8	0.4	12	0.9
นักเศรษฐศาสตร์ และคิติดบัญชี	0.11	-	-	10	0.2	2	-	16	0.4	2	-	-	-	-	-	-	-
ครู อาจารย์	4.28	190	4	154	8.6	192	4.8	221	6	211	4.3	126	4.1	43	2.1	56	4.2
ผู้ปฏิบัติทางศาสนา	7.21	197	42	221	5.3	259	0.4	289	7.8	466	9.5	311	10.1	149	7.4	131	9.7
นักประพันธ์ นักประชาสัมพันธ์ และ- นักเขียนที่เกี่ยวข้อง	1.97	65	1.4	59	1.4	56	1.4	77	2.1	107	2.2	109	3.6	69	3.4	10	0.7

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักออกแบบพานิชยกรรม ผลิตภัณฑ์- อุตสาหกรรม นักเขียนโฆษณา	0.73	7	0.1	55	1.3	10	0.3	4	0.1	125	2.6	-	-	3	0.2	1	0.1
นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง	14.69	601	12.7	585	10.7	440	10.9	564	15.3	375	7.7	411	13.4	687	34.2	457	33.4
นักกีฬาอาชีพ และผู้ปฏิบัติการที่- เกี่ยวข้อง	0.09	16	0.3	-	-	6	0.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
พนักงานแปล และเจ้าหน้าที่ประจำ- สัมพันธ์	0.55	24	0.5	18	0.4	21	0.5	29	0.8	28	0.6	18	0.6	6	0.3	11	0.8
ผู้ปฏิบัติงานบริการ และงานจัดการ	28.80	1,030	21.7	1,442	33.8	1,477	36.7	743	20.1	828	16.9	1,594	51.9	776	58.6	468	34.8
ผู้ชำนาญต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญ	4.80	597	12.6	294	6.7	160	4	180	49	116	2.4	-	-	-	-	-	-
ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา	1.57	202	4.8	122	2.9	116	2.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผู้จัดการค้าส่งและค้าปลีก	5.57	408	8.6	39	0.9	-	-	402	10.9	712	14.5	-	-	-	-	-	-
ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการ- ทางด้านค้าปลีกและค้าส่ง	0.75	20	0.4	6	0.2	83	0.8	42	1.1	84	1.7	26	0.9	-	-	-	-

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ควบคุมการจัดซื้อ	0.05	-	-	5	0.1	4	0.1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแลและบริการ- การขายอาหาร และที่พัก	1.49	95	2	69	1.6	36	0.9	43	1.2	132	2.7	16	0.5	20	1.0	7	0.5
ผู้ปรุงอาหารและผู้ปฏิบัติงานที่- เกี่ยวข้อง	1.06	22	117	32	0.8	47	1.2	81	0.8	24	0.5	49	1.6	23	1.2	10	0.8
พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน	0.01	-	-	-	-	2	0	-	-	-	-	1	-	-	-	3	0
ผู้แนะนำความงาม และผู้ปฏิบัติงาน- ที่เกี่ยวข้อง	0.33	10	0.2	10	0.2	5	0.1	-	-	-	-	21	0.7	14	0.7	29	2.2
ยาม และพนักงานรักษาความปลอดภัย	0.70	14	0.3	15	0.4	26	0.6	24	0.7	48	1.0	56	1.8	6	0.3	6	0.4
ผู้จัดการและผู้ดูแลฟาร์ม	0.13	3	0.1	-	-	1	0	1	0	28	0.6	4	0.1	-	-	-	-
ผู้ควบคุมงานผลิต และหัวหน้างาน	7.89	222	4.7	216	5.9	105	2.6	515	14	1,127	23	9	0.3	35	17	8	0.6
ผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ช่างสำรวจ- น้ำมัน และพนักงานที่เกี่ยวข้อง	0.34	60	1.3	1	-	35	0.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่างปรับ ติดตั้ง และซ่อมเครื่องจักร	1.68	16	0.3	54	1.3	123	3.1	40	1.1	69	1.4	72	2.3	47	2.3	51	3.8
ช่างปรับโหม่ไ้ และผู้ปฏิบัติงานไฟฟ้า- และอ เล็กทรอนิกส์	0.63	14	0.3	44	1.1	38	0.9	5	0.1	10	0.2	14	0.5	20	1.0	33	2.5
ช่างต่าง ๆ	0.53	7	0.1	38	0.9	52	1.3	13	0.4	20	0.4	9	0.3	9	0.5	2	0.1
อื่น ๆ	3.12	238	5	150	3.5	112	2.8	56	1.5	108	2.2	149	4.9	39	1.9	23	1.7
รวม	100	4,745	100	4,266	100	4,025	100	3,688	100	4,897	100	3,070	100	2,010	100	1,348	100

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2519 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุดคืออาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา อาชีพนักดนตรี นักร้องเพลง และนักแสดง จำนวน 457 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 รองลงมาอาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 นอกนั้นเป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 1 จะเห็นได้ว่าอาชีพที่เข้ามาประกอบมากที่สุดมีเพียง 2 อาชีพเท่านั้น คือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ และอาชีพนักดนตรี นักร้องเพลง และนักแสดง นอกนั้นเป็นอาชีพที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพน้อยมากซึ่งไม่เป็นสัดส่วน

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2520 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุด อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 776 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้องเพลง และนักแสดง จำนวน 687 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมา อาชีพผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอาชีพนักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 นอกนั้นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ลงมา จะเห็นได้ว่าอัตราร้อยละจะใกล้เคียงกับ พ.ศ.2519 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักและไม่มีอาชีพใหม่เกิดขึ้นมา

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2521 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุดคือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 1,594 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 ซึ่งมีจำนวนและร้อยละมากกว่า พ.ศ.2519 และ 2520 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้องเพลง และนักแสดง จำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 มีจำนวนลดลงกว่า พ.ศ. 2519 และ 2520 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 รองลงมา อาชีพนักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 นอกนั้นเป็นอาชีพที่น้อยกว่าร้อยละ 3 ลงมา ซึ่งเมื่อดูจากอัตราร้อยละและจำนวนจะเห็นได้ว่า จะมีอัตราและจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าลดลง ที่เพิ่มขึ้นมากได้แก่ อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ และผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา นอกนั้นเพิ่มขึ้นและลดลงแต่ไม่มากนัก แต่บางอาชีพอัตราลดลง เช่น อาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง ส่วนอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการเพิ่มขึ้น นอกนั้นไม่เปลี่ยนแปลง

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพใน พ.ศ.2522 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุดคือ อาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างาน จำนวน 1,127 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ซึ่งเมื่อดูจากจำนวนและร้อยละได้เพิ่มขึ้น รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 828 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ซึ่งมีอัตราร้อยละลดลงจาก พ.ศ.2521 จากร้อยละ 51.9 มาเป็นร้อยละ 16.9 รองลงมาอาชีพผู้จัดการค้าส่งและค้าปลีก จำนวน 712 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมา อาชีพผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา จำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 นอกนั้น เป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ลงมา จะเห็นได้ว่าอัตราร้อยละและจำนวนมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากกว่าลดลง อาชีพที่ลดลง ได้แก่ อาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง และอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ ส่วนอาชีพที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ อาชีพวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง อาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างาน และอาชีพผู้จัดการควบคุมดูแลการบริหารการขายอาหารและที่พัก เป็นต้น

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพใน พ.ศ. 2523 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุดอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 743 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 564 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาอาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างาน จำนวน 515 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ซึ่งลดลงจาก พ.ศ. 2522 รองลงมาอาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 301 คิดเป็นร้อยละ 8.2 รองลงมา อาชีพผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 6 นอกนั้นเป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 จะเห็นได้ว่าแต่ละอาชีพมีจำนวนและอัตราร้อยละ เปลี่ยนแปลงลดลงมากกว่าเพิ่มขึ้น ที่เพิ่มขึ้นเป็นเพียงบางอาชีพเท่านั้น

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพ พ.ศ. 2524 อาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุดอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและการจัดการ จำนวน 1,477 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา อาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องจำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 14 รองลงมา อาชีพ นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมา อาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 รองลงมา อาชีพ ครู อาจารย์ จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 นอกนั้นเป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ลงมา จะเห็น

ได้ว่าแต่ละอาชีพจำนวนและอัตราการ้อยละมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากกว่าลดลง ได้แก่ อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและการจัดการ และอาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง และมีอาชีพ ที่ได้รับอนุญาตขึ้นมาใหม่ ได้แก่ อาชีพผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ข้างสำรวจน้ำมัน และผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพ ใน พ.ศ. 2525 อาชีพที่ได้รับ อนุญาตมากที่สุดอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ จำนวน 1,442 คน คิด เป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา อาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 585 คน คิด เป็นร้อยละ 13.7 รองลงมา อาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 558 คน คิด เป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาอาชีพผู้ชำนาญต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 294 คน คิด เป็นร้อยละ 6.7 รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา จำนวน 221 คน คิด เป็นร้อยละ 5.3 อาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและ หัวหน้างาน จำนวน 216 คน คิด เป็นร้อยละ 5.1 นอกนั้น เป็นอาชีพที่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ลงมา จะ เห็นได้ว่าอัตราและจำนวนมีการ เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก เหมือน พ.ศ. 2524

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการประกอบอาชีพ พ.ศ. 2526 อาชีพที่ได้รับ อนุญาตมากที่สุดอาชีพผู้ปฏิบัติงานบริหารและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1,630 คน คิด เป็นร้อยละ 21.7 รองลงมาอาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง จำนวน 601 คน คิด เป็นร้อยละ 12.7 รองลงมาอาชีพผู้ชำนาญและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 597 คน คิด เป็นร้อยละ 12.6 รองลงมาอาชีพนัก- วิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 408 คน คิด เป็นร้อยละ 8.6 รองลงมา อาชีพผู้ ควบคุมการผลิตและหัวหน้างาน จำนวน 222 คน คิด เป็นร้อยละ 4.7 นอกนั้น เป็นอาชีพที่ต่ำ กว่าร้อยละ 4 ลงมา จะ เห็นได้ว่าอัตราร้อยละและจำนวนมีการ เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก เหมือน พ.ศ. 2524 และ 2525

สรุปอาชีพที่ได้รับอนุญาตมากที่สุด คือ อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2519-2526 ยกเว้น พ.ศ. 2522 มีเดี่ยวที่อาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างานที่ มากที่สุดในปีนั้น รองลงมาคือ อาชีพนักดนตรี นักร้อง และนักแสดง ซึ่งมีจำนวนมากในช่วงปี พ.ศ. 2529 และ 2520 และก็มีอัตราร้อยละลดลง อาชีพนักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2523-2526 มีอัตราร้อยละและจำนวนเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ พ.ศ. 2523 เพิ่มมากขึ้น อาชีพผู้ปฏิบัติทางศาสนา ตั้งแต่ พ.ศ. 2519-2526 มีอัตราร้อยละและจำนวน ใน พ.ศ. 2519-2522 ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น พอมา พ.ศ. 2523-2526 ค่อย ๆ ลดลง อาชีพ ผู้จัดการค้าส่งและค้าปลีก มีอัตราและจำนวนไม่แน่นอนเหมือนกัน นอกนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทั้ง

เพิ่มขึ้นและลดลง แต่ก็ไม่มากและไม่แตกต่างกันมากนัก

หมายเหตุ :- ในการเก็บข้อมูลทัศนคติ กองวิชาการ จะมีการรวบรวมข้อมูลขออนุญาต และได้รับอนุญาตประกอบอาชีพของคนต่างด้าวจะ เก็บในช่วง เดือน มกราคม ถึง ธันวาคม ของแต่ละปี บางครั้งข้อมูลขออนุญาตจะน้อยกว่าผู้รับอนุญาต หรืออาจจะแตกต่างกัน เนื่องจากในการที่ผู้ขอจะมาขออนุญาตในเดือนธันวาคม และได้รับอนุญาตเดือนมกราคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้รับจากสถานประกอบการที่นำคนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพ

1) เพศ	ก) ชาย	ข) หญิง
2) อายุ	ก) ต่ำกว่า 26 ปี	ข) อยู่ระหว่าง 26-35 ปี
	ค) อยู่ระหว่าง 36-45 ปี	ง) อยู่ระหว่าง 46-55 ปี
	จ) มากกว่า 56 ปีขึ้นไป	
3) สัญชาติ	ก) จีน	ข) ญี่ปุ่น
	ค) อเมริกัน	ง) อินเดีย
	จ) อังกฤษ	ฉ) เยอรมัน
	ช) ฟิลิปปินส์	ซ) นอกเหนือที่กล่าวเอาไว้

ส่วนที่ 2 ส่วนประกอบในการนำมาพิจารณาอนุญาตประกอบอาชีพของคนต่างด้าว

- 4) ตำแหน่ง
ก) ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญ
ข) ผู้ให้คำแนะนำหรือสั่งสอนหรือผู้ให้คำแนะนำปรึกษา
ค) ประธานกรรมการบริหารหรือรองประธานกรรมการบริหาร
ง) กรรมการผู้จัดการหรือรองกรรมการผู้จัดการ
จ) ผู้จัดการหรือรองผู้จัดการ
ฉ) นอกเหนือที่กล่าวเอาไว้
- 5) วุฒิกการศึกษาสูงสุด
ก) ต่ำกว่า ม.ศ. 3	ข) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ค) ปริญญาตรี	ง) ปริญญาโท
จ) ปริญญาเอก	ฉ) ไม่ได้กล่าวเอาไว้
- 6) รายได้ต่อเดือน
ก) ต่ำกว่า 5,000.- บาท
ข) 5,000-12,499.- บาท
ค) 12,500-19,999.- บาท
ง) 20,000-29,999.- บาท
จ) 30,000-44,999.- บาท

- ฉ) 45,000.- บาทขึ้นไป
- ช) ไม่ได้กล่าวเอาไว้

7) ระยะเวลาที่เข้ามาประกอบอาชีพ

- ก) ต่ำกว่า 1 ปี
- ข) 1-2 ปี
- ค) 2-3 ปี
- ง) 3-4 ปี
- จ) 4-5 ปี
- ฉ) มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
- ช) ไม่ได้กล่าวเอาไว้

8) ประสบการณ์

- ก) มี
- ข) ไม่มี

ส่วนที่ 3 เหตุผลในการนำคนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

9) เหตุผลในการนำคนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

- ก) เหตุผล ผู้เชี่ยวชาญ, ผู้ชำนาญพิเศษ ซึ่งคนงานไทยยังไม่มี
ความสามารถเพียงพอ
- ข) เหตุผล การเข้ามาแทนคน เก่าซึ่งถึงกำหนดกลับหรือการเข้ามา
แทนตำแหน่งคน เก่า
- ค) เหตุผล มีครอบครัวภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย
- ง) เหตุผล ผู้ให้คำแนะนำ สั่งสอนและให้คำปรึกษา
- จ) เหตุผล การเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าวจำเป็นต้องนำคนต่าง-
ด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ
- ช) นอกเหนือที่กล่าวไว้

ส่วนที่ 4 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

10) ในการพิจารณาอนุญาตคนต่างด้าวที่ เข้ามาประกอบอาชีพ

- ก) อนุญาต
- ข) ไม่อนุญาต

11) เหตุผลในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

- ก) เหตุผลมีจดหมายรับรองจากหน่วยราชการขอมา
- ข) เหตุผลที่ เข้ามาแทนคน เก่าซึ่งถึงกำหนดกลับ
- ค) เหตุผลที่พิจารณาเห็นแล้วว่าคนงานไทยไม่มีความชำนาญหรือ
ประสบการณ์ หรือความสามารถ เท่าเทียมคนต่างด้าวที่ เข้ามา
ประกอบอาชีพ

- ง) เหตุผลที่เข้ามาลงทุนจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ
- จ) เหตุผล มีครอบครัวภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย
- ฉ) เหตุผลอื่นนอกเหนือที่กล่าวเอาไว้

12) เหตุผลในการพิจารณา ไม้อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ

- ก) เหตุผลผิดพระราชบัญญัติงานที่ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ
- ข) เหตุผลที่สามารถพิจารณาได้ว่าคนงานไทยมีความสามารถที่จะทำแทนได้
- ค) เหตุผลการเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าวไม่ได้สัดส่วนหรือน้อยเกินไปหรือไม่จำเป็นต้องให้คนต่างด้าวเข้ามาลงทุน
- ง) เหตุผลอื่นนอกเหนือที่กล่าวเอาไว้

ศูนย์วิจัยนโยบายการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 281

พ.ศ. 2515

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันนี้ได้มีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจอยู่ในราชอาณาจักร เป็นจำนวนมากและทวีขึ้น เป็นลำดับ ประกอบกับประชาชนชาวไทยมีความสามารถทั้งในด้านวิชาการและกำลังเงินที่จะประกอบธุรกิจสาขาต่าง ๆ ได้มากขึ้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อรักษาดุลอำนาจทางการค้าและ เศรษฐกิจของประเทศและ เพื่อให้การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวม หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ 2. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทย เป็นการ เฉพาะกาลหรือโดยความตกลงที่รัฐบาลไทย ทำกับรัฐบาลต่างประเทศ

ข้อ 3. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"คนต่างด้าว" หมายถึง บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และให้รวมตลอดถึง

- (1) นิติบุคคลซึ่งทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้น เป็นของคนต่างด้าว
- (2) นิติบุคคลซึ่งมีคนต่างด้าวถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือ เป็นสมาชิกตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้เป็นสมาชิก ไม่ว่าคนต่างด้าวนั้นจะลงทุน เท่าใดหรือไม่
- (3) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จะจดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการ เป็นคนต่างด้าว

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ เป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

"ธุรกิจ" หมายความว่า การประกอบกิจการในทาง เกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถ-

กรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น เป็นการค้า

“ใบอนุญาต” หมายความว่ารวมถึงหนังสือรับรองด้วย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่าคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

“คณะกรรมการ” หมายความว่าคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศ

ของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้นายทะเบียนการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

“อธิบดี” หมายความว่าอธิบดีกรมทะเบียนการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 4. ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. หรือบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาต พระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงบัญชี ค. ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ข้อ 5. คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจประเภทใดที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี และในกรณีที่เห็นสมควรให้ออกใบอนุญาต อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในข้อ 8 การขอ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 6. ในกรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้ประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนั้นแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม เมื่อได้รับการแจ้งและอธิบดีได้ออกหนังสือรับรองให้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นได้

ข้อ 7. คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(2) มีถิ่นอยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมือง

(3) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ บุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(4) ไม่เคยต้องโทษปรับตามคำพิพากษาหรือถูก เปรียบเทียบให้ปรับในความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(5) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิด ฐานยกยอก ฉ้อโกง ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(6) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายว่าด้วยมาตรการฐานสินค้าขาออก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(7) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการฐานสินค้าขาออกหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในระยะ เวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนิติบุคคล เป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้ากรรมการผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของนิติบุคคลนั้น เป็นคนต่างด้าว ต้องมีคุณสมบัติตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) และ (8)

ข้อ 8. รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด เงื่อนไขที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) อัตราส่วนเงินทุนกับ เงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับ

(2) เงินที่ผู้รับใบอนุญาตจะต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศใช้ประกอบธุรกิจที่ได้รับ

อนุญาต

(3) อัตราส่วน เงินทุนของคนไทยกับคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต

(4) อัตราส่วนของจำนวนกรรมการคนไทยกับคนต่างด้าว หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจที่ได้รับอนุญาตซึ่งต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ 9. ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่ง เป็นผู้รับใบอนุญาต หรือคนต่างด้าวซึ่งถือหุ้นหรือ เป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลตาม ข้อ 3. เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดอื่น เกินหนึ่งในสามของจำนวนหุ้นของบริษัท หรือ เกินหนึ่งในสามของทุนของห้างหุ้นส่วนนั้น หรือซื้อกิจการนั้น ฯ

ทั้งสิ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี ในการอนุญาตนั้นอธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ข้อ 10. เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใด

- (1) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามข้อ 5
- (2) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 7
- (3) ผ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ 9
- (4) ผ่าฝืนและกระทำความผิดตามข้อ 28 และ ข้อ 29

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันมีคำสั่งหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ใดได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบธุรกิจ หากต่อมาขาดคุณสมบัติตามข้อ 7(2) ถึง (8) หรือ กระทำการฝ่าฝืน ข้อ 9 หรือ ข้อ 28 อธิบดีอาจสั่งพักการประกอบธุรกิจที่ออกหนังสือรับรองให้ หรือจะถอนหนังสือรับรองเสียก็ได้ในกรณีหนังสือรับรองผู้นั้นหมดสิทธิที่จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป

ข้อ 11. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ สำนักงานในที่เปิดเผย

ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนก่อนนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและวิธีที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 12. ในกรณีที่ไม้ออกใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือไม่อนุญาตตามข้อ 9 ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนตามข้อ 10 ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยทำ เป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม้ออกใบอนุญาตหรือวันทราบคำสั่งให้พักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาต

การอุทธรณ์ในกรณีใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนไม่ เป็นการทูลเกล้าฯ ยื่นคำร้องตามคำสั่งอธิบดี เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งทูลเกล้าฯ

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือ เป็นที่สุด

ข้อ 13. ใบอนุญาตตามข้อ 5 ข้อ 6 หรือข้อ 30 ให้ใช้ได้ตลอดไป เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้รับใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจเฉพาะเพื่อการใด ให้ใช้ได้เท่าระยะเวลาที่อนุญาตให้ประกอบการนั้น

ข้อ 14. เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจหรือย้ายสำนักงานหรือสถานที่ประกอบธุรกิจ ให้แจ้งการ เลิกหรือการย้ายก่อนนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วัน เลิกหรือย้ายตามแบบวิธีการที่

อธิบดีกำหนด

ข้อ 15. ผู้ใดขอตรวจหรือขอคัดสำเนาเอกสาร หรือขอให้นายทะเบียนคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสารพร้อมทั้งรับรอง หรือขอให้ออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียนที่นายทะเบียนเก็บรักษา เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้นั้นเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 16. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมการค้าภายใน และอธิบดีกรมทะเบียนการค้า เป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่น เป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

ข้อ 17. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาคำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การกำหนดประเภทธุรกิจที่จะผ่อนผันให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจได้ตามข้อ 4
- (2) การกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงที่จะออกตามข้อ 8
- (3) การกำหนดประเภทธุรกิจที่จะเพิ่มหรือลดตามข้อ 5
- (4) เรื่องอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ 18. การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 19. ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่กิจการหรือเพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ตลอดจนเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นได้

ข้อ 20. ในการปฏิบัติการตามหน้าที่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

- (1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสาร

หรือหลักฐาน

(2) เข้าไปในสถานที่ที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจในระหว่างเวลากลางวัน เพื่อตรวจสอบให้การ เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) และ (2) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 21. พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

ข้อ 22. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 23. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือเรียก หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานตามข้อ 20 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

ข้อ 24. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 11 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือข้อ 14 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 25. ความผิดตามข้อ 23 และข้อ 24 ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ข้อ 26. คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนหรือมิได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ข้อ 6 หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสือรับรองตามข้อ 30 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้คำสั่งศาลเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ข้อ 27. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต และหมดสิทธิอุทธรณ์หรือรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นที่สุดท้ายให้เพิกถอนใบอนุญาต ยังคงประกอบธุรกิจนั้นต่อไปอีกต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาทและให้ศาลเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ข้อ 28. คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้อยู่แล้วหรือผู้มีสัญชาติไทยประกอบธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหรือคนต่างด้าวนั้น เป็นเจ้าของร่วม โดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของคนแต่ผู้เดียว เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทแห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ข้อ 29. ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดถือหุ้นในฐานะ เป็นตัวแทนของคนต่างด้าวในหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลหรือบริษัทจำกัด เพื่อให้นิติบุคคลนั้นประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือคนต่างด้าวซึ่งให้ผู้มีสัญชาติไทยกระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่ง เลิกการประกอบธุรกิจนั้น เสีย

ข้อ 30. คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้อยู่แล้ว ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้ต่อ เมื่อใดต่อ เมื่อใดได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดี ซึ่งต้องอยู่ภายใน เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ธุรกิจตามบัญชี ก. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้อีกสองปีนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

(2) ธุรกิจตามบัญชี ข. และ ค. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้โดยไม่มีกำหนด เวลาแต่ห้ามมิให้ผู้รับหนังสือรับรอง เพิ่มปริมาณการผลิตหรือการจำหน่ายของธุรกิจนั้นในรอบปีบัญชีต่อไป เกินกว่าร้อยละสามสิบของปริมาณการผลิตหรือการจำหน่ายของธุรกิจนั้นตามที่ปรากฏหลักฐานทางบัญชีในรอบ พ.ศ. 2515 หรือตั้งสาขาของธุรกิจนั้นเพิ่มขึ้นจากปรากฏหลักฐาน ในวันที่ประกาศหลักฐาน ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

คนต่างด้าวดังกล่าวในวรรคหนึ่งจะขอหนังสือรับรองได้จะต้องได้ประกอบธุรกิจนั้นมาโดยมีรายได้ติดต่อกันตามปกติวิสัยของธุรกิจนั้น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ เป็นระยะเวลาไม่ถึงหนึ่งปี แต่อธิบดี เห็นว่าได้ประกอบธุรกิจนั้น เป็นหลักฐานพอ เพียงแล้ว การขอหนังสือรับรองผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจมิได้ยื่นคำขอภายในกำหนด เวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป

ข้อ 31. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๓๒. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาต

(ก) สำหรับนิติบุคคลพื้นที่ห้ามบาท ของทุนจดทะเบียน แต่ไม่เกิน เศษของห้ามบาทให้คิดเท่ากับหนึ่งห้ามบาท

(ข) สำหรับบุคคลธรรมดา 1,000 บาท

(ค) ใบอนุญาต เฉพาะกาลตามข้อ 13 ให้เรียกเก็บกึ่งอัตราที่กำหนด ไว้ใน (ก) หรือ

(ข) แล้วแต่กรณี

(2) ใบแทนใบอนุญาต 100 บาท

(3) การตรวจหรือคัดสำเนา เอกสารรายละ 50 บาท

(4) การขอให้คัดสำเนาหรือขอลาย เอกสารพร้อมทั้งคำรับรองข้อความหน้าละ 50 บาท

(5) การออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียน เรื่องละ 50 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ

บัญชี ก.

หมวด 1 การประกอบธุรกิจทางเกษตรกรรม

- (1) การทำนา
- (2) การทำนาเกลือรวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์ นอกจากเกลือหิน

หมวด 2 การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

- (1) การค้าภายใน เกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง
- (2) การค้าที่ดิน

หมวด 3 การประกอบธุรกิจบริการ

- (1) ทางบัญชี
- (2) ทางกฎหมาย
- (3) ทางสถาปัตยกรรม
- (4) โฆษณา
- (5) นายหน้าหรือตัวแทน
- (6) ขายทอดตลาด
- (7) ตัดผม แต่งผมและเสริมสวย

หมวด 4 การประกอบธุรกิจอื่น ๆ

- (1) การก่อสร้างอาคาร

คู่มือวิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชี ข.

หมวด 1 การประกอบธุรกิจทาง เกษตรกรรม

- (1) การทำไร่
- (2) การทำสวน
- (3) การเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการเลี้ยงไหม
- (4) การทำป่าไม้
- (5) การทำการประมง

หมวด 2 การประกอบธุรกิจทางอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

- (1) การสีข้าว
- (2) การผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่
- (3) การผลิตน้ำตาล
- (4) การผลิต เครื่องดื่มทั้งที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์ เจือปน
- (5) การผลิตน้ำแข็ง
- (6) การผลิตยา
- (7) กิจการห้องเย็น
- (8) การแปรรูปไม้
- (9) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม หรือเครื่องทองลงหิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชี ก.

หมวด 1 การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

- (1) การค้าส่งสินค้าทุกชนิดในประเทศ นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก.
- (2) การค้าสินค้าส่งออกทุกชนิด
- (3) การค้าปลีกสินค้าเครื่องจักร เครื่องกล และ เครื่องมือ
- (4) การขายอาหารหรือ เครื่องดื่มที่ เป็นการส่ง เสริมการท่องเที่ยว

หมวด 2 การประกอบธุรกิจทางอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

- (1) การผลิตอาหารสัตว์
- (2) การสกัดน้ำมันพืช
- (3) การผลิตสิ่งทอ รวมทั้งการปั่นด้าย การย้อมสี และการพิมพ์ลวดลาย
- (4) การผลิตภาชนะซึ่งทำด้วยแก้วรวมทั้งหลอดไฟฟ้า
- (5) การผลิตถ้วยจาน
- (6) การผลิตกระดาษ เขียนและกระดาษพิมพ์
- (7) การทำ เกลือหิน
- (8) การทำ เหมือง

หมวด 3 การประกอบธุรกิจบริการ

- (1) นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก. และบัญชี ข.

หมวด 4 การประกอบธุรกิจอื่น ๆ

- (1) การก่อสร้างอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก.

คู่มือวิทยุโทรคมนาคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

การทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. 2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2521

เป็นปีที่ 33 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต
- (2) บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล
- (3) ผู้แทนของประเทศสมาชิกและพนักงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ

(4) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่ง เดินทางจากต่างประเทศ เพื่อมาทำงานประจำอยู่กับบุคคลใน

(1) หรือ (2) หรือ (3)

(5) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(6) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจ เพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลป การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(7) บุคคลซึ่งรัฐบาลอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจอย่างหนึ่งอย่างใด มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่าบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

"ทำงาน" หมายความว่าการทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ ด้วยประสงค์จ้าง หรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

"ใบอนุญาต" หมายความว่าใบอนุญาตทำงาน

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่าคนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

"คณะกรรมการ" หมายความว่าคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนการทำงานของคนต่างด้าว

"อธิบดี" หมายความว่าอธิบดีกรมแรงงาน

"รัฐมนตรี" หมายความว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ภายใต้บังคับมาตรา 12 งานใดที่ห้ามคนต่างด้าวทำในท้องที่ใด เมื่อใด โดยห้ามเด็ดขาด หรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใด เพียงใดให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 7 ภายใต้บังคับมาตรา 10 งานใดที่มีได้ห้ามไว้ในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความใน มาตรา 6 คนต่างด้าวจะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเว้นแต่คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนมีระยะเวลาการทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวนั้นจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 8 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง บุคคลใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าว

นั้นต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวความวรรคหนึ่ง
ได้ต่อ เมื่อคนต่างด้าวนั้น เข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว

มาตรา 9 ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานตามมาตรา 7 และมาตรา 8 อธิบดี
หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใด เพื่อให้คนต่างด้าวปฏิบัติได้ ในกรณี
เช่นนั้นต้องให้คนต่างด้าวให้คำรับรองก่อนว่าจะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นได้ และถ้า เป็นกรณี
ตามมาตรา 8 คนต่างด้าวนั้นต้องให้คำรับรองก่อน เดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา 10 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่น ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงาน
ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้น เข้ามาในราชอาณาจักร แต่ถ้าคน
ต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรแล้วระยะเวลาสามสิบวันให้นับแต่วันที่ทราบการได้รับอนุญาตให้ทำ
งานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายนั้น ในระหว่างรอรับใบอนุญาตให้
ผู้ยื่นคำขอทำงานไปพลางก่อนได้

เมื่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอแล้วให้ออกใบอนุญาตให้โดยมิ
ชักช้า

มาตรา 11 คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 7 ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว
ตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือผู้เดิน
ทางผ่าน

(2) ไม่เป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติ หรือต้องห้ามตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 คนต่างด้าวดังต่อไปนี้จะทำงานใดก็ได้ เฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนด เงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสม-
ควร

(1) คนต่างด้าวที่ถูก เนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผัน
ให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(2) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย
คน เข้า เมืองและอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(3) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะ

ปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

(4) ขนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

คนต่างด้าวจะทำงานใดที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ต่อ เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา 13 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก เว้นแต่

(1) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 10 ให้มีอายุเท่าเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ

(2) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ให้มีอายุตามที่อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมือง ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรในขณะออกใบอนุญาต

(4) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมืองโดยไม่มีกำหนด ระยะเวลาแน่นอน ให้มีอายุสามสิบวัน นับแต่วันออก

มาตรา 14 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 10 ได้รับการขยายระยะเวลาการทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งค่านายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการขยายเวลา และให้นายทะเบียนจดแจ้งการขยายระยะเวลาที่ลงในใบอนุญาต

มาตรา 15 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไปให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตค่านายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ให้ขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานพลางไปก่อน ได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ

การต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อได้ครั้งละหนึ่งปี เว้นแต่

(1) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 13(3) ให้ต่ออายุได้อีกไม่เกินระยะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับการขยายระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร

(2) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 13(4) ให้ต่ออายุได้อีกครั้งละสามสิบวัน เว้นแต่คนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมืองต่อไป

โดยมีกำหนดเวลาที่แน่นอน เกินกว่าสามสิบวัน ให้คำอายุใบอนุญาตได้แก่ระยะเวลาที่รับอนุญาต ให้อยู่ในราชอาณาจักร แต่ไม่ เกินหนึ่งปี

มาตรา 16 รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการใน กรณีสืบ ดังต่อไปนี้

(1) การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 และมาตรา 12

(2) การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15

(3) การขอรับใบแทนและการออกใบแทนอนุญาตตามมาตรา 19

(4) การขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ ในการทำงานตามมาตรา 21

(5) การออกบัตรประจำตัวตามมาตรา 31

มาตรา 17 ในกรณีที่ไม้ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 และมาตรา 12 หรือไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15 หรือไม่อนุญาตให้ทำงานอื่น หรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานตามมาตรา 21 ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตโดยทำเป็น หนังสือยื่นต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต เมื่อได้รับอุทธรณ์แล้วให้ผู้รับอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการภายใน สิบห้าวัน ให้คณะกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน และให้รัฐมนตรี วิจัยด้วยคำอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

ในการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15 ที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ มีสิทธิทำงานไปพลางก่อนได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา 18 ผู้รับใบอนุญาตต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่าง ทำงาน เพื่อ แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ

มาตรา 19 ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสารสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบ แทนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

มาตรา 20 ในกรณีที่คนต่างด้าว เลิกทำงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ส่งมอบใบอนุญาต คืนให้แก่ นายทะเบียนในท้องที่จังหวัดที่ตั้ง สถานที่ทำงานภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกทำงานนั้น

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำงานอื่นใดนอกจากงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับ

อนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงาน หรือรับคนต่างด้าว เข้าทำงานที่มีลักษณะหรือเงื่อนไขในการทำงานแตกต่างไปจากที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 23 บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือให้คนต่างด้าวย้ายไปทำงานในท้องถิ่นอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือมีคนต่างด้าวออกจากงานให้บุคคลนั้นแจ้งค่อนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือวันที่คนต่างด้าวนั้นย้ายหรือออกจากงานแล้วแต่กรณี

การแจ้งความวรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 24 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และผู้แทนกรมแรงงาน เป็นกรรมการและ เลขานุการ

มาตรา 25 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 26 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 27 คณะกรรมการมีหน้าที่วินิจฉัยให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

- (1) การออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 4(6) และมาตรา 6

- (2) การกำหนดงานที่รัฐมนตรีจะประกาศตามมาตรา 12
- (3) การออกกฎกระทรวงตามมาตรา 16
- (4) การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 17
- (5) เรื่องอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 28 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือ เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่ม เสียงหนึ่ง เป็น เสียงชี้ขาด

ให้นำความในมาตรา 28 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 30 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายนายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจ

- (1) มีหนังสือสอบถามหรือ เรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่ง เอกสารหรือหลักฐาน
- (2) เข้าไปในสถานที่ใดที่มี เหตุอันสมควรสงสัยว่ามีคนต่างด้าวทำงานในระหว่าง เวลาที่เชื่อได้ว่าจะมีการทำงาน เพื่อตรวจสอบให้การ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือ เรียกเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ จากบุคคลที่รับผิดชอบหรือ เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (2) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าว หรือบุคคลผู้รับผิดชอบหรือ เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 31 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัว

ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 32 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานคามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 33 คนต่างด้าว ผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 34 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือฝ่าฝืน เงื่อนไขที่กำหนด

ตามมาตรา 9 หรือทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 35 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 10 หรือมาตรา 18 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 36 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 หรือมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 37 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วโดยมิได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหรือยื่นคำขอแล้วแต่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15 และคนต่างด้าวผู้นั้นมิได้อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนหรือได้อุทธรณ์แล้ว แต่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 38 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 39 ผู้ใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 40 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 หรือมาตรา 42 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 41 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือ เรียกหรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 30 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา 42 บุคคลใดมีคนต่างด้าวทำงานในธุรกิจของตนก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 722 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใช้นับคัมและยังมีได้แจ้งรายการเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ทำงานอยู่กับตนตามข้อ 35 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้นับคัม ให้บุคคลนั้นแจ้งรายการดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้นับคัม

มาตรา 43 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 722 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้ใช้ได้ต่อไปครบเท่าที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ และผู้รับใบอนุญาตยังทำ

งานที่ได้รับอนุญาตนั้น

มาตรา 44 คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 722 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใช้บังคับ และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายตามข้อ 34 วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว และอธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายได้ออก ใบอนุญาตแล้วแต่คนต่างด้าวผู้นั้นยังมีได้ปรับใบอนุญาตและยังคงทำงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้ปรับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่ไปขอรับใบอนุ- ญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นผล เมื่อครบกำหนด เวลา เช่นว่านั้น

มาตรา 45 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งทำงานใดอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ทำงานนั้นต่อไปจนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 12

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 12 แล้ว ในกรณีที่งานที่คนต่างด้าวดังกล่าวทำ อยู่เป็นงานที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ทำได้ ให้ทำงานนั้นต่อไปแต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ ในกรณีที่งานที่คนต่างด้าวดังกล่าวทำอยู่นั้น มิใช่เป็นงานที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ทำได้ ให้ทำงานนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 46 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศหรือคำสั่งของรัฐ- มนตรีหรืออธิบดีหรือใบอนุญาตซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 722 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บัง- คับได้ต่อไปและให้ถือเสมือน เป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศหรือคำสั่งของรัฐ- มนตรีหรืออธิบดีหรือใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการแทนพระราชบัญญัติ และ ให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกิน อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราช บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมนันท์

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

คำชี้แจงกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2521

ด้วยได้มีพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2521 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 95 ตอนที่ 73 วันที่ 21 เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2521 พระราชบัญญัตินี้ได้แก้ไขปรับปรุงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2521 เป็นต้นไป กระทรวงมหาดไทยจึงขอชี้แจงสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมา เพื่อทราบทั่วกัน ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2521 ไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้
 - 1.1 บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต
 - 1.2 บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล
 - 1.3 ผู้แทนของประเทศสมาชิก และพนักงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษ
 - 1.4 คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศ เพื่อมาทำงานประจำอยู่กับบุคคลในข้อ 1. 2 และ 3
 - 1.5 บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
 - 1.6 บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลป การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
 - 1.7 บุคคลซึ่งรัฐบาลอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ หรือภาระกิจอย่างหนึ่งอย่างใด
2. คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้าม เมือง และทำงานอยู่ก่อนที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ใช้บังคับให้
 - 2.1 คนต่างด้าวดังกล่าวที่ได้รับใบอนุญาต ใช้ใบอนุญาตต่อไปได้ตราบเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตทำงานที่ได้รับใบอนุญาตนั้นอยู่

2.2 คนต่างด้าวดังกล่าวที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และได้ออกใบอนุญาตแล้วแต่ยังมีได้มารับใบอนุญาตและยังคงทำงานนั้นอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ไปขอรับใบอนุญาตภายใน 60 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่ไปขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นผล

3. บุคคลใดที่รับคนต่างด้าวดังกล่าวทำงานในธุรกิจของตน ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ใช้บังคับ และมีได้แจ้งรายการเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ทำงานอยู่กับตนตามข้อ 35 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวให้บุคคลนั้นแจ้งรายการดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน 45 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

4. คนต่างด้าวซึ่งมิใช่คนต่างด้าวตามข้อ 2 ที่ได้รับใบอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ใบอนุญาตดังกล่าวให้ใช้ได้ต่อไปตราเมื่อใบอนุญาตไม่สิ้นอายุ หากประสงค์จะทำงานนั้นต่อไปหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว ให้ไปยื่นขอรับใบอนุญาตใหม่ก่อนใบอนุญาตดังกล่าวที่ได้รับสิ้นอายุ

5. คนต่างด้าวจะทำงานในอาชีพใดที่มีได้กำหนดห้ามไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดอาชีพห้ามคนต่างด้าวทำได้คือ เมื่อคนต่างด้าวนั้นได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงาน หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

5.1 ในการออกใบอนุญาต อธิบดีกรมแรงงาน หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะกำหนด เงื่อนไขอย่างใดไว้ในใบอนุญาตให้คนต่างด้าวปฏิบัติก็ได้ แต่ต้องให้คนต่างด้าวให้คำรับรองก่อนว่าสามารถปฏิบัติตาม เงื่อนไขได้ หากคนต่างด้าวอยู่นอกราชอาณาจักรจะต้องรับ เงื่อนไขนั้นก่อนเดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักร

5.2 ผู้ใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร เข้ามาทำงานในกิจการของตนจะยื่นขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวดออธิบดี หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายก็ได้แต่จะออกใบอนุญาตให้ได้ก็ต่อ เมื่อคนต่างด้าวนั้น เข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว

5.3 คนต่างด้าวที่เดินทาง เข้ามาทำงานอันจำเป็นและ เร่งด่วนซึ่งมีระยะเวลาการทำงานไม่เกิน 15 วัน ไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตทำงาน แต่จะทำงานนั้นได้ มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีกรมแรงงาน หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ

6. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต เดินทาง เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น ให้ยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานต่ออธิบดีกรมแรงงาน หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายภายใน 30 วันนับแต่วันที่คนต่างด้าว เดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักร

แต่ถ้าคนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ระยะเวลา 30 วัน ให้นับแต่วันที่ทราบ การได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น และในระหว่างการขอใบอนุญาตให้ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานไปพลางก่อน

7. คนต่างด้าวที่

- 7.1 ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการ เนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ประกอบ ณ ที่แห่งใดแทนการ เนรเทศหรืออยู่ในระหว่างการรอกการ เนรเทศ
- 7.2 เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมือง และอยู่ในระหว่างการรอกการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร
- 7.3 เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 หรือตามกฎหมายอื่น
- 7.4 ถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

หากทำงานใดอยู่แล้วก่อนพระราชบัญญัติ ใช้นี้บังคับให้ทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่าจะมีประกาศ ของรัฐมนตรีกำหนดงานให้ทำได้ เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีแล้วถ้าในกรณีที่งานที่คนต่างด้าวทำอยู่ เป็นงานที่รัฐมนตรีประกาศให้ทำได้ให้ทำงานนั้นต่อไป โดยต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้นี้บังคับ แต่ถ้างานที่คนต่างด้าวดังกล่าวทำมิใช่ เป็นงานที่รัฐมนตรีประกาศให้ทำได้ก็ให้ทำงานนั้นต่อไปได้อีกเพียง 180 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ ใช้นี้บังคับ

8. อายุใบอนุญาต

- 8.1 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวที่ เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่น ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับ อนุญาตให้ เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น
- 8.2 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวที่ถูก เนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการ เนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ประกอบอาชีพแทนการถูก เนรเทศหรือคนต่างด้าวที่ เข้า

มาในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และ
อยู่ในระหว่างการรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร หรือคนต่างด้าว
ที่ถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม
2515 ให้มีอายุตามที่อธิบดี หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด แต่
ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออก

- 8.3 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร
เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้มีอายุระยะเวลาที่คนต่าง
ด้าวได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรในขณะที่ออกใบอนุญาต
- 8.4 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร
เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยไม่มีกำหนดแน่นอน
ให้มีอายุ 30 วันนับแต่วันออก

9. การต่ออายุใบอนุญาตและการขยายระยะเวลาการทำงาน

9.1 ผู้รับใบอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
หรือกฎหมายอื่น (ตามมาตรา 10) เมื่อได้รับการขยายระยะเวลาตาม
กฎหมายนั้นต้องมาแจ้งค่อนายทะเบียนและให้จัดแจ้งการขยายระยะเวลา
ในใบอนุญาตภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับการขยายระยะเวลา

9.2 ผู้รับใบอนุญาตโดยเข้ามาชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ถ้าประ-
สงค์จะทำงานนั้นต่อไปให้ยื่นคำขออนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อ
ยื่นคำขอแล้วให้ทำงานไปพลางก่อนจนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อได้ครั้งละ 1 ปี เว้นแต่

9.2.1 การต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 7.3 ให้ต่อได้ไม่เกินระยะเวลาที่
ผู้รับใบอนุญาตได้รับการขยายระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร

9.2.2 การต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 7.4 ให้ต่ออายุได้อีกครั้งละ 30 วัน
เว้นแต่คนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมาย
ว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยกำหนดเวลาแน่นอนเกิน สามสิบวันให้ต่อ
อายุใบอนุญาตให้เท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตนั้น แต่ไม่เกินหนึ่งปี

10. การแจ้งเรื่องการรับ การย้าย หรือการออกจากงานของคนต่างด้าว เมื่อรับคน
ต่างด้าวเข้าทำงาน หรือย้ายคนต่างด้าวไปทำงานที่อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือมีคนต่างด้าว

นอกจากงานให้นายจ้างแจ้งนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน 15 วันนับแต่วันที่รับคนต่าง
 ด้าว เข้ามาทำงานหรือวันที่คนต่างด้าวนั้นย้ายหรือออกจากงานแล้วแต่กรณี

11. การ เปลี่ยนงานหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะ เปลี่ยนการ
 ทำงานหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดในใบอนุญาตจะต้องได้
 รับอนุญาตจากนายทะเบียน

12. คนต่างด้าว เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว

12.1 ต้องทำงานตามที่ระบุและ เงื่อนไขในใบอนุญาต

12.2 ต้องมีใบอนุญาตติดตัว หรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงาน เพื่อแสดง
 ต่อ เจ้าพนักงานหรือนายทะเบียน

12.3 ต้องคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่เลิกทำงานนั้น

12.4 เมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วจะทำงานต่อไปไม่ได้

13. ใบแทนใบอนุญาต ถ้าใบอนุญาตชำรุดหรือสูญหายให้ขอรับใบแทนภายใน 15 วัน
 นับแต่วันทราบว่าจะชำรุดหรือสูญหาย

14. การอุทธรณ์เมื่อไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือไม่ได้การต่ออายุใบอนุญาตหรือไม่
 ได้รับอนุญาตให้ทำงานอื่น หรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี
 ว่าการมหาดไทยโดยยื่นต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณีภายใน
 ใน 30 วันนับแต่วันได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นที่สุด กรณี
 อุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ต่ออายุผู้อุทธรณ์มีสิทธิทำงานไปพลางก่อนได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐ-
 มนตรี

15. ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้มีความผิดอย่างต่ำสุดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500.-
 บาท อย่างสูงสุดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือทั้ง
 จำทั้งปรับ

กระทรวงมหาดไทย

21 กรกฎาคม 2521

(สำเนา)

คำสั่งกรมแรงงาน

ที่ 483/2521

เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ของอธิบดีตามพระราชบัญญัติ

การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

ด้วยตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 กำหนดให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวที่มาขอรับใบอนุญาตทำงานทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจอธิบดีที่จะมอบหมายให้เจ้าพนักงานผู้หนึ่งผู้ใดปฏิบัติการแทนตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 และโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย จึงมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เว้นกรุงเทพมหานคร เป็นเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งทำงานอยู่แล้วและได้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2521

(ลงชื่อ) วิชิต แสงทอง

(นายวิชิต แสงทอง)

อธิบดีกรมแรงงาน

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามและ เงื่อนไขของ
คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (2) แห่งพระราชบัญญัติการหางานของคนต่าง
ด้าว พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้อง
ห้ามและ เงื่อนไขของคนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตทำงานไว้ดังต่อไปนี้

- (1) มีความรู้และความสามารถในการทำงานตามที่ขอรับใบอนุญาต
- (2) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (3) มาเป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้าง ใน
ระยะปรากฏอาการอันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่าง
ร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง
- (4) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมาย
ว่าด้วยการหางานของคนต่างด้าว ภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันขอรับใบ
อนุญาต

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522

(ลงนาม) ดำริ น้อยมณี

(นายดำริ น้อยมณี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)

คำสั่งกรมแรงงาน

ที่ 197/2524

เรื่อง แต่งตั้ง เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 อธิบดีกรมแรงงานจึงแต่งตั้งให้ นายสุเทพ เจตนะวิบูลย์ ผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน เป็น เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย มีอำนาจดังนี้

1. ออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 เฉพาะกรณีซึ่งคนต่างด้าวได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เพื่อทำงานในราชอาณาจักรมีระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

2. ลงนามในใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 และออกใบอนุญาตเฉพาะกรณีซึ่งคนต่างด้าวดังกล่าวได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เพื่อทำงานในราชอาณาจักรมีระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

3. ออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

4. ออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2524 เป็นต้นไป และให้ยกเลิกคำสั่งกรมแรงงานที่ 350/2522 ลง วันที่ 3 กรกฎาคม 2522 เรื่อง แต่งตั้ง เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ 31 มีนาคม 2522

(ลงชื่อ) วิจิต แสงทอง

(นายวิจิต แสงทอง)

อธิบดีกรมแรงงาน

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจบางประการในราชอาณาจักร
ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

พ.ศ. 2522

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เห็น เป็นการสมควรกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจบางประการใน
ราชอาณาจักรไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 4(6) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 จึงโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติ
หน้าที่หรือภาระกิจบางประการในราชอาณาจักร ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงาน
ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 พ.ศ. 2522

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือ
ภาระกิจบางประการไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 722 ลงวันที่ 13
ธันวาคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2517

มาตรา 4 คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจในราชอาณาจักรในลักษณะดังต่อไปนี้
ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ทั้งนี้ เฉพาะใน

ส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือภาระกิจที่ผู้นั้นได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร คือ

- (1) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลในการพัฒนาการศึกษาของชาติ รวมทั้งการฝึกอบรมครูและอาจารย์ และการสอนนักศึกษาหรือนิสิตในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ
- (2) เพื่อให้ความช่วยเหลือในการฝึกสอนการกีฬาให้แก่นักกีฬาตามข้อตกลงกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย หรือเพื่อเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาในราชอาณาจักรเป็นเวลาไม่เกินสามสิบวัน หรือ
- (3) เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมหรือศิลปะ โดยการได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีมาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ลงนาม ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยพัชกร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าว

พ.ศ. 2522

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควรกำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพหรือวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2516
- (2) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2519

- (3) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2520

มาตรา 4 ให้กำหนดงานในอาชีพหรือวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ เพื่อ เป็นการค้าหรือหารายได้โดยเด็ดขาดในทุกท้องที่ในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) ส.โทตระกูลกิจ

รองนายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนด ในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

พ.ศ. 2522

- (1) งานกรรมกร
- (2) งานกลีกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ หรืองานประมง ยกเว้นงานที่ใช้ความชำนาญเฉพาะสาขา หรืองานควบคุมดูแลฟาร์ม
- (3) งานก่อสร้าง งานช่างไม้ หรืองานก่อสร้างอื่น
- (4) งานแกะสลักไม้
- (5) งานขับขี่ยานยนต์ หรืองานขับขี่ยานพาหนะที่ไม่ใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานขับขี เครื่องบินระหว่างประเทศ
- (6) งานขายของหน้าร้าน
- (7) งานขายทอดตลาด
- (8) งานควบคุมตรวจสอบ หรือให้บริการทางบัญชี ยกเว้นงานตรวจสอบภายใน เป็นครั้งคราว
- (9) งานเจียรไน หรือขัดเพชรหรือพลอย
- (10) งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมสวย
- (11) งานทอผ้าด้วยมือ
- (12) งานทอเสื่อ หรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย ปอ ฟาง หรือเยื่อไม้ไผ่
- (13) งานทำกระดาษสาด้วยมือ
- (14) งานทำเครื่องเขิน
- (15) งานทำเครื่องดนตรีไทย
- (16) งานทำเครื่องถม
- (17) งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องนาก
- (18) งานทำเครื่องลงหิน
- (19) งานทำตุ๊กตาไทย
- (20) งานทำเทียนหรือผ้าไหมนวม
- (21) งานทำยาตรา
- (22) งานทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมด้วยมือ

- (23) งานทำพระพุทธรูป
- (24) งานทำมิด
- (25) งานทำร่มกระดาษหรือผ้า
- (26) งานทำรองเท้า
- (27) งานทำหมวก
- (28) งานนายหน้า หรืองานตัวแทน ยกเว้นงานนายหน้าหรืองานตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
- (29) งานในวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา ที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ จัดระบบวิจัย วางโครงการ ทดสอบ ควบคุมการก่อสร้างหรือให้คำแนะนำ ทั้งนี้ไม่รวมงานที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ
- (30) งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา อำนวยการก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ
- (31) งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- (32) งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
- (33) งานมันนุหรือด้วยมือ
- (34) งานมัดคุเทศน์ หรืองานจัดนำเที่ยว
- (35) งานเร่ขายสินค้า
- (36) งานเรียงตัวพิมพ์อักษรไทยด้วยมือ
- (37) งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
- (38) งานเสมียนพนักงานหรือเลขานุการ
- (39) งานให้บริการทางกฎหมายหรือสารคดี

(สำเนา)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2522)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงได้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2516) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

ข้อ 2 การขอรับใบอนุญาตทำงาน การขอต่ออายุใบอนุญาตทำงาน การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงาน และการขออนุญาตเปลี่ยนการทำงานหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ให้ยื่นขอ ณ จังหวัดที่เป็นที่ตั้งสถานที่ทำงาน หรือสำนักงานของคนต่างด้าวผู้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

(2) ในจังหวัดที่มีสำนักแรงงานจังหวัด ให้ยื่น ณ สำนักงานแรงงานจังหวัดนั้น

(3) ในจังหวัดอื่นนอกจาก (1) และ (2) ให้ยื่น ณ ศาลากลางจังหวัดนั้น

ข้อ 3 การยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) คนต่างด้าวซึ่งขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา 7 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ดท. 2

ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานและ เอกสารดังต่อไปนี้

(ก) หนังสือเดินทาง หรือ เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เมือง

(ข) เอกสารรับรองวุฒิการศึกษา หรือหนังสือรับรองของนายจ้างซึ่งผู้ขอ เคยทำงานด้วยโดยระบุรายละเอียด เกี่ยวกับลักษณะของงานและระยะเวลาการทำงานที่ผู้ขอ เคยทำงาน

(ค) หนังสือรับรองการจ้างผู้ขอ เข้าทำงานของผู้ซึ่งจะ เป็นนายจ้างพร้อมด้วยหลักฐานประกอบ เหตุผลที่ไม่จ้างบุคคลสัญชาติไทย เข้าทำงาน

- (ง) ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งรับรองว่าผู้ขอไม่มีโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 11(2)
- (จ) เอกสารรับรองของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แสดงว่ากิจการของผู้ซึ่งจะเป็นนายจ้างที่ผู้ขอจะไปทำงานด้วยนั้นได้มีการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินงานโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว พร้อมทั้งแสดงประเภทกิจการที่ประกอบด้วย
- (ฉ) รูปถ่ายครึ่งหนึ่ง หน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด 5×6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานต้องมารับใบอนุญาตด้วยตนเองจากอธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่ง

อธิบดีมอบหมาย

(2) บุคคลซึ่งยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวตามมาตรา 8 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ดท. 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานและ เอกสาร ดังต่อไปนี้

- (ก) เอกสารรับรองวุฒิการศึกษาของคนต่างด้าว หรือหนังสือรับรองของนายจ้าง ซึ่งคนต่างด้าว เคยทำงานด้วย โดยระบุรายละเอียด เกี่ยวกับลักษณะของงานงานและระยะเวลาการทำงานที่คนต่างด้าว เคยทำอยู่กับนายจ้างนั้น
- (ข) หลักฐานประกอบเหตุผลที่ไม่จ้างบุคคลสัญชาติไทย เข้าทำงาน
- (ค) ใบรับรองของแพทย์ซึ่งมีคุณวุฒิตามหลัก เกณฑ์ที่กรมแรงงานกำหนดที่รับรองว่าคนต่างด้าวนั้นไม่มีโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 11(2)
- (ง) เอกสารรับรองของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แสดงว่ากิจการผู้ซึ่งจะเป็นนายจ้างที่คนต่างด้าวจะไปทำงานด้วยได้มีการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง และดำเนินงานโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว พร้อมทั้งแสดงประเภทกิจการที่ประกอบด้วย
- (จ) รูปถ่ายของคนต่างด้าวครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5×6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานต้องมารับใบอนุญาตด้วยตัว เองจากอธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่ง

อธิบดีมอบหมาย

(3) คนต่างด้าวซึ่งยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา 10 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ดท. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานและ เอกสาร ดังต่อไปนี้

- (ก) หนังสือเดินทางพร้อมหลักฐานแสดงการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (ข) เอกสารรับรองของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แสดงว่าได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น
- (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานต้องมารับใบอนุญาตด้วยตนเองจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ข้อ 4 ใบอนุญาตทำงานให้ใช้แบบ ตท.4 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5 การขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา 15 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ตท.5 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (1) ใบอนุญาตทำงาน
- (2) หนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (3) หนังสือรับรองของนายจ้างแสดง เหตุผลที่จำเป็นจะต้องจ้างผู้ขอทำงานต่อไป พร้อมหลักฐานประกอบเหตุผลดังกล่าว

ข้อ 6 การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา 19 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ตท.6 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) ใบอนุญาตทำงานซึ่งชำรุดในสาระสำคัญ หรือหลักฐานการรับแจ้งความของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีใบอนุญาตสูญหาย
- (2) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินกว่าหกเดือน จำนวนสามรูป

ผู้ซึ่งได้รับใบแทนใบอนุญาตทำงานต้องมารับใบแทนใบอนุญาตด้วยตนเองจากนายทะเบียน

ข้อ 7 การขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการทำงาน หรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานตามมาตรา 21 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ตท.7 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (1) หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคน เข้า เที่ยง

(2) ใบอนุญาตทำงาน

(3) เอกสารรับรองวุฒิการศึกษา หรือหนังสือรับรองของนายจ้างซึ่งผู้ขอ เคยทำงาน ด้วย โดยระบุรายละเอียด เกี่ยวกับลักษณะของงานและระยะเวลาการทำงานที่ผู้ขอได้ทำมาก่อน ในกรณีขออนุญาตไปเปลี่ยนการทำงาน

(4) หนังสือรับรองการจ้างของผู้ซึ่งจะ เป็นนายจ้างที่รับผู้ขอ เข้าทำงานด้วยในกรณีขอ อนุญาต เปลี่ยนการงานหรือ เปลี่ยนสถานที่ในการทำงาน พร้อมด้วยหลักฐานประกอบ เหตุผลไม่จ้าง บุคคลสัญชาติไทย เข้าทำงาน

(5) เอกสารรับรองของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แสดงว่ากิจการของผู้ซึ่งจะ เป็นนาย จ้างที่ผู้ขอจะไปทำงานด้วยนั้นได้มีการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง และดำเนินงานโดยถูก ต้องตามกฎหมายแล้วพร้อมทั้งแสดงประ เภทกิจการที่ประกอบด้วย ในกรณีขออนุญาต เปลี่ยนการท ำงานหรือสถานที่ในการทำงาน

(6) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน หก เดือนจำนวนสามรูป

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ เปลี่ยนการทำงาน หรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานต้องมา รับใบอนุญาตทำงานด้วยตัว เองจากนายทะเบียน

ข้อ 8 บัตรประจำตัวนายทะเบียนและบัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ใช้แบบท้ายกฎ กระทรวงนี้

รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัว ให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก แต่งเครื่องแบบ ปกติ ขนาด 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน

ข้อ 9 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตทำงาน

(ก) ใบอนุญาตที่มีอายุไม่เกินสามเดือน	200.- บาท
(ข) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินสามเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน	400.- บาท
(ค) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี	800.- บาท
(ง) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินหนึ่งปีให้เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับระยะเวลาที่ เกิน	

หนึ่งปีเพิ่มขึ้นตามอัตราใน (ก) หรือ (ค)

- (2) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือการขยายระยะเวลาการทำงาน
- (ก) การต่ออายุใบอนุญาตหรือขยายระยะเวลาการทำงานไม่เกินสามเดือน 200.- บาท
- (ข) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงานเกินสามเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน 400.- บาท
- (ค) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงานเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี 800.- บาท
- (ง) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงานเกินหนึ่งปี ให้เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีเพิ่มขึ้นตามอัตราใน (ก) (ข) หรือ (ค)
- (3) ใบแทนใบอนุญาตทำงาน 100.- บาท
- (4) การอนุญาตให้ทำงานอื่น 400.- บาท
- (5) การอนุญาตให้เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน 100.- บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

(ลงนาม) พลเอก เล็ก แนวมาลี
(เล็ก แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2522)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำงานให้ทำคำขอตามแบบ ตท.8 ทำয়กฎกระทรวงนี้ พร้อมทั้งแนบหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(1) หลักฐานหรือ เอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(ข) สำเนาหนังสือของส่วนราชการรับรองว่าเป็นคนต่างด้าวที่ถูก เนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใด แทนการเนรเทศ หรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(ค) สำเนาหลักฐานการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(ง) สำเนาบัตรประจำตัวคนชุกนอพยพ

(จ) สำเนาบัตรประจำตัวผู้อพยพ

(2) หลักฐานหรือ เอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ข) สำเนาหลักฐานแสดงสถานที่อยู่

(ค) สำเนาทะเบียนบ้านชุกนอพยพ

(ง) สำเนาหนังสือรับรองของผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่มีชุกนอพยพ ว่าผู้ยื่นคำขอ เป็นผู้อพยพในชุกนอพยพ และได้รับการผ่อนผันให้ออกมาทำงานนอกชุกนอพยพได้

(3) หนังสือรับรองการจ้างผู้ยื่นคำขอของนายจ้างปัจจุบัน

(4) ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมซึ่งรับรองว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีโรคตามที่

รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 11(2)

(5) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ข้อ 2 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ทำคำขอตามแบบ ตท.5 ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 พร้อมกับแนบหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) ใบอนุญาตทำงาน
- (2) หลักฐานหรือ เอกสารตามข้อ 1(1)
- (3) หลักฐานหรือ เอกสารตามข้อ 1(2)
- (4) หนังสือรับรองของนายจ้างแสดง เหตุผลที่จำเป็นจะต้องจ้างผู้ยื่นคำขอทำงานต่อไป

พร้อมด้วยหลักฐานประกอบ เหตุผลดังกล่าว

ข้อ 3 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานให้ทำคำขอตามแบบ ตท.6 ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 พร้อมกับแนบหลักฐานและ เอกสารดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตทำงานซึ่งชำรุดในสาระสำคัญ หรือหลักฐานการรับแจ้งความของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีใบอนุญาตทำงานสูญหาย

(2) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5x6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ข้อ 4 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งประสงค์จะขออนุญาตเปลี่ยนการทำงาน หรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ให้ทำคำขอตามแบบ ตท.7 ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 พร้อมกับแนบหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) ใบอนุญาตทำงาน
- (2) หลักฐานหรือ เอกสารตามข้อ 1(1)
- (3) เอกสารรับรองวุฒิการศึกษา หรือหนังสือรับรองของนายจ้างซึ่งผู้ยื่นคำขอเคยทำงานด้วย โดยระบุรายละเอียด เกี่ยวกับ ลักษณะของงาน และระยะเวลาการทำงานที่ผู้ยื่นคำขอได้ทำมาก่อน ในกรณีขออนุญาต เปลี่ยนการทำงาน
- (4) หนังสือรับรองการจ้างของผู้ซึ่งจะเป็นนายจ้างที่รับผู้ยื่นคำขอ เข้าทำงาน

(5) สำเนาหนังสือของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแสดงว่ากิจการของผู้ซึ่งจะเป็นนายจ้างที่ผู้ยื่นคำขอจะไปทำงานด้วยนั้น ได้มีการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว พร้อมทั้งแสดงประเภทกิจการที่ประกอบด้วย

(6) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5×6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสามรูป

ข้อ 5 คำขอพร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารตามข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ จังหวัดหรืออำเภอที่เป็นที่ตั้งสถานที่ทำงานหรือสำนักงานของคนต่างด้าวผู้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

(2) ในจังหวัดที่มีสำนักงานแรงงานจังหวัดให้ยื่น ณ สำนักงานแรงงานจังหวัดนั้น หรือที่ว่าการอำเภอท้องที่ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานหรือสำนักงานของคนต่างด้าวผู้ยื่นคำขอ หรือศูนย์อพยพในจังหวัดนั้น

(3) ในจังหวัดอื่นนอกจาก (1) และ (2) ให้ยื่น ณ ศาลากลางจังหวัดนั้น หรือที่ว่าการอำเภอท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งสถานที่ทำงานหรือสำนักงานของคนต่างด้าวผู้ยื่นคำขอ หรือศูนย์อพยพในจังหวัดนั้น

ข้อ 6 ใบอนุญาตทำงาน ให้ใช้แบบ ตท.9 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบแทนใบอนุญาตทำงานให้ใช้แบบ ตท.9 ท้ายกฎกระทรวงนี้ แต่ให้เพิ่มคำว่า "ไว้ในหน้าแรกของใบอนุญาตทำงานด้วย"

ข้อ 7 คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานหรือใบแทนใบอนุญาตทำงานต้องมารับใบอนุญาตทำงานหรือใบแทนใบอนุญาตทำงานด้วยตัวเองจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

(ลงนาม) พลเอก เล็ก นวมมาลี

(เล็ก นวมมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดงานที่ไต่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 แห่ง
พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 ทำได้

อาศัยอำนาจตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดให้งานต่อไปนี้ เป็นงานที่ไต่คนต่างด้าวทำได้

1. งานช่างซ่อมจักรยาน
2. งานช่างประกอบและซ่อม เบาะรถ
3. งานช่างประกอบและซ่อมตัวถังรถ
4. งานช่างประกอบและซ่อมท่อไอเสียรถ
5. งานช่างบัดกรีโลหะแผ่นด้วยมือ
6. งานช่างไม้ เครื่องเรือน
7. งานช่างไม้ก่อสร้างอาคาร
8. งาน เลื่อยไม้ในโรงงานแปรรูปไม้
9. งานช่างปูน
10. งานช่างทาสี
11. งานช่างประกอบและซ่อมประตูหน้าต่าง
12. งานช่างติดตั้งมุงลวด
13. งานช่างเย็บผ้า
14. งานช่างเย็บเสื้อผ้า ยกเว้นการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี
15. งานจักรรีดเสื้อผ้า
16. งานทำสวนผักและผลไม้
17. งานเลี้ยงสัตว์ ยกเว้นงานเลี้ยงไหม
18. งานขายปลีกสินค้าที่ไม่ใช่เวชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์

กล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องถ่ายภาพยนตร์ อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอะไหล่

19. งานขายอาหารหรือ เครื่องดื่ม
20. งานผลิตอาหารหรือ เครื่องดื่ม
21. งานช่างประกอบและซ่อมรองเท้า
22. งานช่างซ่อมนาฬิกา ปากกา และแว่นตา
23. งานช่างลับมีด และของมีคมอื่น ๆ
24. งานช่างทำกรอบรูป
25. งานช่างเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องโลหะที่มีค่าอื่น ๆ
26. งานช่างทอผ้าไหมทอมและทอผ้าด้วยมือ ยกเว้นงานทอผ้าไหมและผลิตภัณฑ์

เกี่ยวกับ เส้นไหม

27. งานกรรมกร

ประกาศ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ.2522

(ลงนาม) พลเอก เล็ก แนวมาลี

(เล็ก แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 452/2523

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงแต่งตั้งให้ข้าราชการดังต่อไปนี้ เป็นนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ

1. ผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว เป็นนายทะเบียนการทำงานของคนต่างด้าวในกรุงเทพมหานคร
2. ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร) เป็นนายทะเบียนการทำงานของคนต่างด้าวในจังหวัดนั้น
3. อธิบดีกรมแรงงาน รองอธิบดีกรมแรงงาน ผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว ผู้อำนวยการกองคุ้มครองแรงงาน ผู้อำนวยการกองแรงงานสัมพันธ์ ผู้อำนวยการกองจัดหางาน หัวหน้ากองนิติการ ผู้ตรวจการแรงงานและข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองงานคนต่างด้าว กองคุ้มครองแรงงาน กองแรงงานสัมพันธ์ กองการจัดหางาน กองนิติการ กรมแรงงาน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
4. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองงานคนต่างด้าว กองคุ้มครองแรงงาน กองแรงงานสัมพันธ์ กองการจัดหางาน กรมแรงงาน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรุงเทพมหานคร
5. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานแรงงานจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดที่ตั้งสำนักงานแรงงานจังหวัดอื่นที่กระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้สำนักงานแรงงานจังหวัดรับผิดชอบการบริหารแรงงาน
6. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ ฝ่ายประสานงานภูมิภาค กรมแรงงาน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดอื่น เว้นกรุงเทพมหานครและจังหวัดที่มีสำนักงานแรงงานจังหวัด

7. รองผู้ว่าราชการ ปลัดจังหวัดทุกจังหวัดและนายอำเภอทุกอำเภอ (เว้นนายอำเภอในจังหวัดที่มีสำนักงานแรงงานจังหวัด) เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดหรืออำเภอท้องที่ของตน

การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามคำสั่งนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นด้วย

ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 479/2522 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2522 เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

สั่ง ณ วันที่ 4 สิงหาคม 2523

ประเทือง กิรติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

คำสั่งกรมแรงงาน

ที่ 117/2524

เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดี

ตามคำสั่งกรมแรงงานที่ 161/2523 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2523 เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดี นั้น

โดยที่ได้มีการ เลื่อนและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมแรงงาน เพิ่มขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้งานของกรมแรงงานดำเนินไปด้วยความ เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้ยกเลิกคำสั่งกรมแรงงานที่ 161/2523 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2523 และอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ข้อ 42 อธิบดีกรมแรงงานจึงมอบหมายการปฏิบัติราชการให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 มอบหมายให้ นายเจริญ ศิริพันธ์ รองอธิบดีกรมแรงงานรับผิดชอบปฏิบัติราชการและมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือปฏิบัติราชการในเรื่องซึ่งกฎหมายมิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นแทนอธิบดี เกี่ยวกับหน้าที่ราชการของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

1. กองคุ้มครองแรงงาน
2. กองแรงงานสัมพันธ์
3. กองนิติการ
4. สำนักงานแรงงานจังหวัด
5. สำนักงานผู้ตรวจการแรงงาน

ข้อ 2 มอบหมายให้ นายชลินทร์ อมรรธรรม รองอธิบดีกรมแรงงานรับผิดชอบปฏิบัติราชการและมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือปฏิบัติราชการในเรื่องซึ่งกฎหมายมิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นแทนอธิบดี เกี่ยวกับหน้าที่ราชการของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

1. กองการจัดหางาน
2. กองงานคนต่างด้าว
3. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ 3 มอบหมายให้ นายอำพล สิงห์ไกรวินท์ รองอธิบดีกรมแรงงานรับผิดชอบปฏิบัติ

ราชการและมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือปฏิบัติราชการในเรื่องซึ่งกฎหมายมิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นแทนอธิบดี เกี่ยวกับหน้าที่ราชการของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานกองทุน เงินทดแทน
2. กองฝึกอบรมแรงงาน
3. กองมาตรฐานแรงงาน
4. กองแรงงานหญิงและ เด็ก
5. กองงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
6. สำนักงานผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน
7. สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

ข้อ 4 ส่วนราชการซึ่งขึ้นอยู่ในอำนาจการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติของอธิบดี

โดยตรง ได้แก่ส่วนราชการดังต่อไปนี้

1. สำนักงาน เลขาธิการกรม
2. กองวิชาการและวางแผน
3. กองคลัง
4. สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ
5. กองการเจ้าหน้าที่
6. กองทะเบียนจัดหางานและการทำงานต่างประเทศ
7. สำนักงานวิเทศสัมพันธ์

ข้อ 5 เมื่ออธิบดีอนุมัติในหลักการให้ดำเนินการสำหรับส่วนราชการตามข้อ 4 แล้ว

ให้รองอธิบดีเป็นผู้ลงนามในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือลงนามในหนังสือหรือคำสั่งแทน

อธิบดีได้ในส่วนราชการต่อไปนี้ คือ

1. นายเจริญ ศิริพันธ์ รองอธิบดีกรมแรงงาน เป็นผู้ลงนามในราชการของสำนักงาน เลขาธิการกรม กองคลัง และกองการเจ้าหน้าที่
2. นายชรินทร์ อมรธรรม รองอธิบดีกรมแรงงาน เป็นผู้ลงนามในราชการของกอง วิชาการและวางแผน กองทะเบียนจัดหางานและการทำงานต่างประเทศ
3. นายอำพล สิงห์ไกรวินท์ รองอธิบดีกรมแรงงาน เป็นผู้ลงนามในราชการของสำนักงาน แรงงานในต่างประเทศ และสำนักงานวิเทศสัมพันธ์

ข้อ 6 สำหรับราชการที่เกี่ยวกับนโยบายหรือ เป็นราชการสำคัญ หรือมีปัญหาที่ต้อง

พิจารณาเป็นพิเศษหรือ เป็น เรื่องที่อธิบดีจะต้องทราบ ให้รองอธิบดี เสนออธิบดีเพื่อสั่ง หรืออนุมัติ หรือทราบ แล้วแต่กรณี

ข้อ 7 ในกรณีที่รองอธิบดีผู้หนึ่งผู้ใดไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ตามปกติ ให้รองอธิบดีผู้ที่อยู่ตามลำดับอาวุโสปฏิบัติราชการแทน และให้มีอำนาจสั่งราชการแก่กองต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของรองอธิบดีที่ไม่อยู่ได้ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป คำสั่ง ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใดของกรมแรงงานซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2524

(ลงชื่อ) วิชิต แสงทอง

(นายวิชิต แสงทอง)

อธิบดีกรมแรงงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

คำสั่งกรมแรงงาน

ที่ 148/2525

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการทํางานของ
คนต่างด้าว พ.ศ. 2521 อธิบดีกรมแรงงานจึงแต่งตั้งให้ นายสุเทพ เจตนะวิบูลย์ ผู้อำนวยการ
การกองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน เป็นเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย มีอำนาจดังนี้

1. ออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการทํางานของ
คนต่างด้าว พ.ศ. 2521 เฉพาะกรณีซึ่งเป็นการทํางานให้กับหน่วยงานของรัฐบาล หรือรัฐวิสาห-
กิจ หรือกรณีซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว และคนต่างด้าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตทํางานใหม่
2. ออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการทํางานของ
คนต่างด้าว พ.ศ. 2521
3. ลงนามในหนังสือประสานงานกับกรมตำรวจในกรณีแจ้งอธิบดีกรมตำรวจเกี่ยวกับการ
ทํางานของคนต่างด้าว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม 2525 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 มีนาคม 2525

(ลงชื่อ) วิชิต แสงทอง

(นายวิชิต แสงทอง)

อธิบดีกรมแรงงาน

(สำเนา)

ครุฑ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. 2527)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตการทำงาน

(ก) ใบอนุญาตที่มีอายุไม่เกินสาม เดือน	300 บาท
(ข) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินสาม เดือนแต่ไม่เกินหก เดือน	500 บาท
(ค) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินหก เดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี	1,000 บาท
(ง) ใบอนุญาตที่มีอายุเกินหนึ่งปีให้เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับระยะเวลาที่เกินหนึ่งปีเพิ่มขึ้นตามอัตราใน (ก) (ข) หรือ (ค)	

(2) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือขยายระยะเวลาการทำงาน

(ก) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงาน ไม่เกินสาม เดือน	300 บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงาน เกินสาม เดือนแต่ไม่เกินหก เดือน	500 บาท
(ค) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงาน เกินหก เดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี	1,000 บาท
(ง) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาการทำงาน เกินหนึ่งปี ให้เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับระยะเวลา	

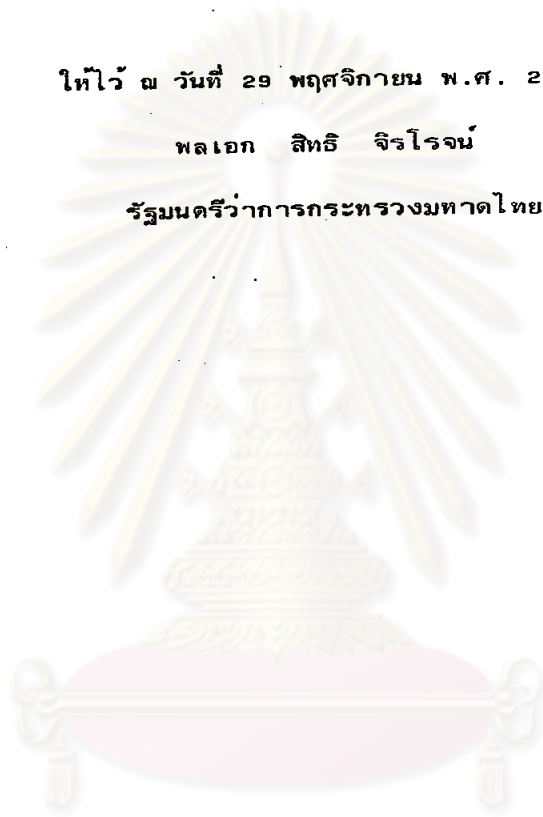
ที่เกิดขึ้นปีเพิ่มขึ้นตามอัตราใน (ก) (ข) หรือ (ค)

(๑) โบนัสโบนัสตามอัตรา	300 บาท
(๒) การอนุญาตให้ทำงานอื่น	500 บาท
(๓) การอนุญาตให้เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน	500 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุพิศรา พิสิษฐกุล เกิดเมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2502 สำเร็จ
 การศึกษามัธยมศึกษา สาขาการเงินและการธนาคาร จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
 การศึกษา 2523 และได้เข้ารับการศึกษาคณะปริญญาโท สาขาวิชาพาณิชยศาสตร์
 สาขาบุคลากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2524 สถานที่ทำงานในปัจจุบัน
 ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการแผนกบัญชีกระแสรายวัน

ศูนย์วิทยพัธพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย